

**PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2014 m. balandžio 23 d. Nr. A1-367
Palanga

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, atsižvelgdama į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymą Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“,

t v i r t i n u Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

Direktorė

Akvilė Kilijonienė

PATVIRTINTA
Palangos miesto savivaldybės
administracijos direktoriaus
2014 m. balandžio 23 d. įsakymu
Nr. A1-367

GYVŪNŲ LAIKYMO PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklėse (toliau – Taisyklės) nustatomos gyvūnų laikytojų pareigos, draudžiami veiksmai, bendrieji ir specialieji gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepiežiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimai Palangos miesto savivaldybės teritorijoje.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, esančiuose sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomi sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo bei šių Taisyklių nuostatomis.

3. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniais ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio ženklinimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno nugaišinimas – gyvūno nužudymas veterinariniais vaistais.

Gyvūno nužudymas – gyvybės atėmimas gyvūnui.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepiežiūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Kovinio šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

Kovinis šuo – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Laikinoji gyvūnų globa (toliau – **laikinoji globa**) – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkių ar bepiežiūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar

laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytų terminų.

Laukinis gyvūnas – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Prekiautojas gyvūnais – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą prekiauti gyvūnais.

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Verslinis gyvūnų augintinių veisimas – teisės aktuose nustatyta tvarka vykdomas gyvūnų augintinių dauginimas verslo tikslais.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinė valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Palangos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – Palangos VMVT).

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II. GYVŪNŲ LAIKYTOJO PAREIGOS

5. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, privalo:

5.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

5.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąją ligą gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Palangos valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

5.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

5.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr.

B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

5.5. gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais;

5.6. apie gyvūno dingimą pranešti UAB „Palangos komunalinis ūkis“ arba UAB „Nuaras“, kurios yra sudariusios sutartį su Palangos miesto savivaldybe, vykdančioms bepriziūrių ir bešeimininkių gyvūnų gaudymą, gyvulinės kilmės gaišenų surinkimą.

III. DRAUDŽIAMIEI VEIKSMAI

6. Pagal Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymą šiose Taisyklėse numatomi draudimai:

6.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas (2 priedas);

6.2. vedžioti gyvūnus ir leisti gyvūnams laisvai bėgioti viešose vietose – vaikų žaidimo aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, mokyklų, vaikų lopšelių-darželių, sveikatos priežiūros įstaigų teritorijose, paplūdimiuose, parkuose ir skveruose ir kitose viešose vietose, kurios turi būti pažymėtos draudžiamuoju ženklu (2 priedas);

6.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo;

6.4. šunis, kates ir kitus gyvūnus išleisti vienus į daugiabučio namo bendro naudojimo patalpas, laiptines, kiemą, gatvę, nepriklausomai nuo to, ar jie su pavadėliu, antsnukiu, ar be jų;

6.5. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose;

6.6. vežti gyvūnus miesto viešuoju transportu, išskyrus tuos, kurie vežami specialioje taroje, vadovaujantis gyvūnų vežimo taisyklėmis;

6.7. prekiauti gyvūnais nenumatytose tam vietose ar nesilaikant Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintų prekybos taisyklių;

6.8. daugiabučių namų gyvenamosiose patalpose, sandėliukuose, rūsiuose, bendrojo naudojimo koridoriuose laikyti ir kitose bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, daugiabučių namų aikštelėse) laikyti ir ganyti ūkinės paskirties gyvūnus palaidus bei kaupiti mėšlą;

6.9. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų ekskrementais;

6.10. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, viešose maudyklose, išskyrus tam tikslui įrengtas vietas;

6.11. rišti gyvūnus arti kelių ar šaligatvių, jeigu jie gali trukdyti pėsčiųjų judėjimui ir transporto eismui;

6.12. sąmoningai padaryti gyvūną bešeimininkiu ar bepriziūriu;

6.13. nesuteikti veterinarinės pagalbos, kai gyvūnams tokia pagalba būtina;

6.14. gąsdinti gyvūnus, sužeisti ar nužudyti, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

6.15. naudoti gyvūnus kaip taikinius;

6.16. organizuoti gyvūnų kovas ar kovas su gyvūnais, treniruoti gyvūnus kovoms;

6.17. atlikti zoofilinius veiksmus su gyvūnais;

6.18. skersti gyvūnus jų neapsvaiginus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

6.19. operuoti gyvūnus jų nenuskausminus, išskyrus teisės aktuose numatytus atvejus;

6.20. atlikti veterinarines procedūras, siekiant pakeisti gyvūnų išvaizdą ar gyvūnų fiziologines funkcijas, pažeidžiant gyvūnų kūno dalių, minkštųjų audinių ar kaulų struktūrą, išskyrus gyvūnų kastravimą ir kitus teisės aktuose numatytus atvejus arba veterinarines procedūras, atliekamas veterinarijos gydytojo sprendimu dėl gyvūno sveikatos;

6.21. naudoti gyvūnų galimybes stimuliuojančias medžiagas, didinančias gyvūnų produktyvumą, darbingumą, sportinius rezultatus, išskyrus teisės aktuose leidžiamų medžiagų naudojimą ar kitus teisės aktuose numatytus atvejus;

6.22. naudoti gyvūnų sveikatai žalingas ar erzinančias chemines medžiagas bei kitas priemones ir įrenginius, sukeliančius gyvūnams baimę, stresą, kančias ar žalingas pasekmes jų sveikatai ir gerovei;

6.23. skatinti gyvūnų agresiją kitų gyvūnų ar žmonių atžvilgiu, naudojant dirbtinai žalojančias ar skausmą, kančią sukeliančias priemones;

6.24. mokyti ir dresuoti gyvūnus, sukeliant jiems skausmą ir baimę, naudojant dirbtinai žalojančias ar skausmą, kančią sukeliančias priemones;

6.25. veisti gyvūnus, sukeliant žalingas pasekmes gyvūnų sveikatai ir gerovei;

6.26. laikyti gyvūnus jų rūšies, amžiaus, fiziologijos ir elgsenos neatitinkančiomis teisės aktuose nustatytais sąlygomis;

6.27. laikyti gyvūnams netinkamus, žalingus gyvūnų laikymo, priežiūros ar darbo įrenginius;

6.28. nepakankamai šerti ar girdyti gyvūnus;

6.29. nesuteikti gyvūnams poilsio laiko, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius;

6.30. naudoti gyvus gyvūnus kitiems gyvūnams šerti, išskyrus atvejus, kai šiuos gyvūnus būtina šerti gyvūnais pagal gyvūnų biologiją ir jų neįmanoma šerti kitaip (visais atvejais gyvūnų augintinių naudojimas gyvūnams šerti draudžiamas);

6.31. vežti gyvūnus, pažeidžiant gyvūnų gerovę vežimo metu reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

6.32. naudoti gyvūnus reklamai, filmavimui, fotografavimui, parodose ir kituose renginiuose, jeigu dėl to gyvūnams sukeliamas skausmas, baimė, kančia, gyvūnai verčiami pranokti jų įgimtus gebėjimus ir yra lošinami;

6.33. paleisti laukinius gyvūnus, kurie buvo prižiūrimi žmogaus, į laisvę, jeigu šie gyvūnai nebuvo tinkamai paruošti gyventi natūralioje aplinkoje.

IV. BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOI IR PRIEŽIŪRAI

7. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

8. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

9. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

10. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

11. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

12. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgsenos poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

13. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

14. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

15. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

16. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

17. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

18. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

19. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“.

20. Balandžiai gali būti laikomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomame žemės sklype tam tikslui pritaikytose patalpose. Draudžiama juos laikyti daugiabučių namų balkonuose ir kiemuose.

V. SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

21. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223. Visi fiziniai asmenys, laikantys Ūkinės paskirties gyvūnus, privalo juos registruoti Palangos VMVT.

22. Atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus.

23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

25.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) be priežiūrai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

25.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

25.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342.

27. Palangos miesto savivaldybės teritorijoje ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi savininkų nuosavose uždaroje teritorijose tik specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose ir ganomi tik nuosavybės teise ar kitais pagrindais valdomose teritorijose.

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180.

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ (3 priedas). Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 32.1 ir 32.2 punktuose, galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564.

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Kiekvienas gyvūnas privalo būti laikomas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis, pagal gyvūnų laikymą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus, užtikrinant, kad nebūtų varžoma gyvūno judėjimo laisvė ir gyvūnui nebūtų keliamas nepatogumo jausmas, skausmas ar kančia.

39. Katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre nuo 2016 m. sausio 1 d.

40. Kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre.

41. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą šio Taisyklių 1 priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

42. Gyvūnų augintinių veisėjas privalo vadovautis VMVT direktoriaus 2013 m. liepos 30 d. įsakyme Nr. B1-508 nustatyta tvarka.

43. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

44. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių 1 priede nustatytas normas.

45. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

46. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

47. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“ (4 priedas), o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

48. Privačiose namų valdose gyvūnų laikymui skirti statiniai, nereikalaujantys projektinės dokumentacijos rengimo, įrengiami ne arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyninio sklypo ribos. Nurodytą atstumą galima pakeisti tik turint raštišką kaimyninių valdų savininko sutikimą.

49. Šunis rekomenduojama vedžioti savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – rečiau žmonių lankomose vietose – laukymėse, parkų, miškų pakraščiuose, neužstatytuose žemės plotuose.

50. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės gali būti įrengiamos galiojančių teisės aktų nustatyta tvarka, kurios turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžijantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus.

51. Gyvūnų augintinių savininkas privalo garantuoti, kad gyvūnų auginimas ir laikymas nekels grėsmės žmonių ramybei, sveikatai ar gyvybei, nuosavybei, nepažeis kitų asmenų teisių ir interesų, sanitarijos ir higienos reikalavimų.

52. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžijami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti viešąją rimtį, kad šuo nekels grėsmės ar išgąščio žmonėms ir kitiems

gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavardėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

53. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštarauja žmonės, esantys lifte.

54. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. KOVINIŲ IR PAVOJINGŲ ŠUNŲ ĮVEŽIMAS, ĮSIGIJIMAS, LAIKYMAS, VEISIMAS, REGISTRAVIMAS, ŽENKLINIMAS, DRESAVIMAS IR PREKYBA JAIS

55. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290, ir Leidimų įvežti, įsigyti, laikyti, veisti, parduoti pavojingus šunis Palangos miesto savivaldybės teritorijoje išdavimo tvarkos apraše, patvirtintame Palangos miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2014 m. balandžio 18 d. įsakymu Nr. A1-359 nustatyta tvarka.

56. Kovinių ir pavojingų šunų veislių sąrašas:

- 56.1. Amerikiečių pitbulterjeras;
- 56.2. Amerikiečių Stafordšyro terjeras;
- 56.3. Stafordšyro bulterjeras;
- 56.4. Amerikiečių buldogas;
- 56.5. Argentinos dogas;
- 56.6. Fila Brasileiro (Brazilų mastifas);
- 56.7. Kangalas (Turkų aviganis);
- 56.8. Kaukazo aviganis;
- 56.9. Pietų Rusijos aviganis.

57. Nuo 2013 m. liepos 1 d. kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus (tais atvejais, kai tokie šunys Lietuvos Respublikos įstatymuose nedraudžiami) bei pavojingus šunis laikyti daugiabučiuose namuose draudžiama. Iki 2013 m. liepos 1 d. laikomiems koviniams šunims, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnams bei pavojingiems šunims, turintiems savivaldybės administracijos išduotą leidimą, šis punktas netaikomas. Tokie koviniai šunys, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai turi būti kastruoti ir negali būti toliau veisiami, įsigijami ir parduodami.

58. Visi pavojingi šunys turi būti ženklinti išorinio ženklinimo žymekliu ir tatuiruote ar implantu – mikroschema. Pavojingų šunų savininkai, atsakingi asmenys privalo turėti leidimą laikyti pavojingus šunis. Leidimus išduoda Palangos miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus sanitarijos inspektorius.

59. Leidimai laikyti pavojingus šunis neišduodami asmenims:

- 59.1. jaunesniems negu 18 metų;
- 59.2. įrašytiems į sveikatos priežiūros įstaigos įskaitą dėl alkoholizmo, narkomanijos ar psichinės ligos;
- 59.3. teistiems už tyčinius smurtinius nusikaltimus, jeigu teistumas neišnykęs arba nepanaikintas;
- 59.4. gyvenantiems kartu su asmenimis, nurodytais šių Taisyklių 59.2 ir 59.3 punktuose.

60. Įgaliotos institucijos pavojingus šunis gali paimti vadovaujantis šiais teisės aktais:

- 60.1. kai atsiranda šių taisyklių 59.1, 59.2, 59.3, 59.4 punktuose numatyti pagrindai;

- 60.2. panaikinus leidimą laikyti pavojingą šunį;
- 60.3. sustabdžius leidimo laikyti pavojingą šunį galiojimą iki išnyks leidimo sustabdymo pagrindai;
- 60.4. mirus šuns savininkui iki jo įpėdiniui bus išduotas leidimas laikyti pavojingą šunį;
- 60.5. mirus šuns savininkui, jei įpėdinis nepriėmė palikimo ar įpėdiniui atsisakyta išduoti leidimą laikyti pavojingą šunį;
61. Jeigu šių Taisyklių 60 punkte nustatytais atvejais pavojingas šuo kelia realią grėsmę žmonėms ar kitiems gyvūnams, jis gali būti nugaišinamas. Jeigu pavojingas šuo buvo paimtas laikinajai globai ar buvo nugaišintas, tokio šuns savininkas privalo kompensuoti išlaidas, susijusias su šio šuns paėmimu, laikymu ir (ar) nugaišiniu.
62. Dresuoti pavojingus šunis gali tik asmenys, turintys dresuotojo kvalifikacijos patvirtinimo dokumentą, išduotą atitinkamos gyvūnų laikytojus vienijančios asociacijos.
63. Pavojingų veislių šunų ir jų mišrūnų savininkai privalo turėti šunų paskiepimo (vakcinavimo) pažymėjimą su nurodytu identifikacijos numeriu.

VIII. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

64. Bepriežiurių ir šeimininkų gyvūnų gaudymą, laikinąją globą, nepriežiūrių grąžinimą savininkams Palangos mieste organizuoja kompetentingos įstaigos, kurios yra sudariusios sutartis su Palangos miesto savivaldybe.
65. Draudžiama gyvūną padaryti šeimininku ar nepriežiūriu, t. y. gyvūną palikti gatvėje, kieme, miške, pakelėje ar kitose vietose, norint juo atsikratyti.
66. Draudžiama naikinti šeimininkus, nepriežiūrius gyvūnus naudojant šaunamąjį ginklą ar kitą brutalią įrangą, išskyrus savigynos, epizootijos ir Lietuvos Respublikos policijos veiklos įstatyme numatytus atvejus.
67. Už neleistiną šeimininkų, nepriežiurių gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir benamių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.
68. Draudžiama šerti šeimininkus, nepriežiūrius, laukinius ir kitus gyvūnus viešose vietose (kiemuose, prie laiptinių, po balkonais ir kt.), bendrojo naudojimo vietose ar patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ir pan.

IX. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

69. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2.
70. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Palangos miesto savivaldybės, kurios teritorijoje numatomi renginiai su gyvūnais, administraciją.
71. Palangos miesto savivaldybės administracijos struktūrinis padalinys, atsakingas už leidimų organizuoti renginius išdavimą, informuoja Palangos VMVT apie savivaldybės teritorijoje numatomus renginius su gyvūnais.
72. Gyvūnų parodos, varžybos gali būti rengiamos tik gavus Palangos VMVT raštišką leidimą.

X. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ IR KITŲ GYVŪNŲ GAIŠENŲ TVARKYMAS

73. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymu patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais.

74. Palangos miesto savivaldybės teritorijoje gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymą organizuoja kompetentingos įstaigos, kurios yra sudariusios sutartis su Palangos miesto savivaldybe.

75. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena, savininkas. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti užkastos gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje. Kasant gaišeną gyvūno augintinio laikytojo privačioje valdoje turi būti parenkama atokesnė vieta nuo pastatų, vandens telkinių ir ten, kur nėra paviršinių gruntinių vandenų.

76. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.), įmonės, vykdančios gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą, darbuotojas privalo pranešti gyvūno savininkui. Savininkai privalo įstatymų nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymu. Jei nesutinkama atlyginti žalą, išlaidos išieškomos Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatyta tvarka. Gyvūnui nugaišus dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir pranešti Palangos VMVT.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

77. Įgyvendinant gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, šių taisyklių kontrolę vykdo Palangos miesto savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyrius bendradarbiaudamas su Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Palangos valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, Klaipėdos apskrities vyriausiojo policijos komisariato Palangos miesto policijos komisariatu, Klaipėdos regiono aplinkos apsaugos departamento Palangos miesto agentūra.

78. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatyta tvarka.

79. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti Palangos VMVT ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

80. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

81. Gyvūnų savininkai privalo įstatymuose nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyta tvarka.

82. Šių taisyklių vykdymą kontroliuojantys pareigūnai turi teisę:

82.1. įeiti į butą, turint teismo sprendimą ar buto savininko sutikimą, jei nesilaikoma šių taisyklių;

82.2. reikalauti iš savininkų būtinų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų apsaugos klausimais.

83. Gyvūnų savininkai, pažeidę gyvūnų auginimo ir laikymo taisykles, baudžiami administracine tvarka pagal Administracinių teisės pažeidimų kodekso 110 ir 161 straipsnius.

Gyvūnų laikymo Palangos miesto
savivaldybės teritorijos
gyvenamosiose vietovėse taisyklių
1 priedas

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.

Gyvūnų laikymo Palangos miesto
savivaldybės teritorijos gyvenamosiose
vietovėse taisyklių
2 priedas

DRAUDŽIAMŲJŲ ŽENKLŲ PAVYZDŽIAI
(„Draudžiama įeiti su gyvūnais“)

Gyvūnų laikymo Palangos miesto savivaldybės
teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių
3 priedas

ĮSPĖJAMOJO ŽENKLO PAVYZDYS
(„Atsargiai, bitės“)

Gyvūnų laikymo Palangos miesto
savivaldybės teritorijos
gyvenamosiose vietovėse taisyklių
4 priedas

ĮSPĖJAMŲJŲ ŽENKLŲ PAVYZDŽIAI
(„Atsargiai, šuo“)

